

U S T A W A

z dnia

o publicznym transporcie zbiorowym¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady organizacji i funkcjonowania regularnego z2-zu osób w publicznym transporcie zbiorowym realizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w strefie transgranicznej, w transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim oraz w żegludze śródlądowej.

2. Ustawa określa także zasady finansowania regularnego przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym, w zakresie przewozów o charakterze użyteczności publicznej, realizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w transporcie, o którym mowa w ust. 1.

Art. 2. Przepisów ustawy nie stosuje się do regularnego przewozu osób realizowanego w:

- 1) międzynarodowym transporcie drogowym;
- 2) międzynarodowym transporcie morskim;
- 3) międzynarodowej żegludze śródlądowej;
- 4) celach turystycznych.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2009/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 120 z 15.05.2009, str. 5).

Art. 3. 1. Przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem przepisów:

- 1) rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007”;
- 2) rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i z-
iązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz. Urz. UE L 315 z 03.12.2007, str. 14, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1371/2007”;
- 3) rozporządzenia Rady (WE) nr 12/98 z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającego warunki dostępu przewoźników niemających stałej siedziby w Państwie Członkowskim do transportu drogowego osób w Państwie Członkowskim (Dz. Urz. UE L 4 z 08.01.1998, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 3, str. 10);
- 4) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczącego stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie Państw Członkowskich (kabotaż morski) (Dz. Urz. WE L 364 z 12.12.1992, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 2, str. 10);
- 5) rozporządzenia Rady (EWG) nr 3921/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. ustanawiającego warunki, zgodnie z którymi przewoźnicy niemający stałej siedziby w Państwie Członkowskim mogą dokonywać transportu rzeczy lub osób żegluga śródlądową w Państwie Członkowskim (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 345);

- 6) rozporządzenia Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego z2-zu osób autokarem i autobusem (Dz. Urz. WE L 74 z 20.03.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 306), zwanego dalej „rozporządzeniem (EWG) nr 684/92”;
- 7) rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88).

2. W zakresie regularnego przewozu osób realizowanego w strefie transgranicznej, przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) oraz rozporządzenia (EWG) nr 684/92 w zakresie międzynarodowego transportu drogowego.

Art. 4. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dworzec – miejsce przeznaczone do odprawy pasażerów, w którym znajdują się w szczególności: przystanki komunikacyjne, punkt sprzedaży biletów oraz punkt informacji dla podróżnych;
- 2) gminne przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany w granicach administracyjnych jednej gminy lub gmin sąsiadujących, które zawarły stosowne porozumienie lub które utworzyły związek międzygminny;
- 3) komunikacja miejska – gminne przewozy pasażerskie wykonywane w granicach administracyjnych:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 661, Nr 176, poz. 1238 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1574 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 86, poz. 720 i Nr 98, poz. 817.

- a) miasta,
 - b) obszaru metropolitalnego,
 - c) miasta i gminy,
 - d) miast albo
 - e) miast i gmin sąsiadujących
- jeżeli zostało zawarte porozumienie lub został utworzony związek międzygminny w celu wspólnej realizacji publicznego transportu zbiorowego;
- 4) linia komunikacyjna – połączenie komunikacyjne na:
- a) sieci dróg publicznych albo
 - b) liniach kolejowych, innych szynowych, linowych, linowo-terenowych, albo
 - c) akwenach morskich lub wodach śródlądowych
- wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy;
- 5) międzynarodowe przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany z z2-oczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem z2-zów realizowanych w strefie transgranicznej;
- 6) międzywojewódzkie przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany z z2-oczeniem granicy województwa; inne niż wojewódzkie z2-zy pasażerskie;
- 7) operator publicznego transportu zbiorowego – przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w z2-esie przewozu osób, który zawarł z organizatorem publicznego transportu zbiorowego umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, oraz samorządowy zakład budżetowy;

- 8) organizator publicznego transportu zbiorowego – właściwa jednostka samorządu terytorialnego albo minister właściwy do spraw transportu, zapewniający funkcjonowanie publicznego transportu zbiorowego na danym obszarze; organizator publicznego transportu zbiorowego jest „właściwym organem”, o którym mowa w przepisach rozporządzenia (WE) nr 1370/2007;
- 9) powiatowe przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany w granicach administracyjnych co najmniej dwóch gmin i niewykraczający poza granice jednego powiatu albo w granicach administracyjnych powiatów sąsiadujących, które zawarły stosowne porozumienie lub które utworzyły związek powiatów;
- 10) przewoźnik – przedsiębiorca uprawniony do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie przewozu osób na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu;
- 11) przewóz o charakterze użyteczności publicznej – powszechnie dostępna usługa w zakresie publicznego transportu zbiorowego wykonywana przez operatora publicznego transportu zbiorowego w celu bieżącego i nieprzerwanego zaspokajania potrzeb zżyzowych społeczności na danym obszarze, której świadczenia, w przypadku braku rekompensaty, operator publicznego transportu zbiorowego nie podjąłby się lub nie podjąłby się w takim samym zakresie lub na takich samych warunkach ze względu na swój własny interes gospodarczy;
- 12) przystanek komunikacyjny – miejsce przeznaczone do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, w którym umieszcza się informacje dotyczące w szczególności godzin odjazdów środków transportu, a ponadto, w transporcie drogowym, oznaczone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20

czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾);

- 13) publiczny transport zbiorowy – powszechnie dostępny regularny przewóz osób wykonywany w określonych odstępach czasu i po określonej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej;
- 14) rekompensata – środki pieniężne lub inne korzyści majątkowe zżane operatorowi publicznego transportu zbiorowego w związku ze świadczeniem usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 15) sieć komunikacyjna – układ linii komunikacyjnych obejmujących obszar działania organizatora publicznego transportu zbiorowego lub część tego obszaru;
- 16) strefa transgraniczna – obszar co najmniej jednej gminy, powiatu lub co najmniej jednego województwa, na którym operator publicznego transportu zbiorowego świadczy usługi w zakresie publicznego transportu zbiorowego, położony bezpośrednio przy granicy Rzeczypospolitej Polskiej i obszar odpowiedniej jednostki administracyjnej położonej poza granicą Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium sąsiedniego państwa;
- 17) transport drogowy – transport w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
- 18) transport inny szynowy – przewóz osób środkiem transportu poruszającym się po szynach lub torach kolejowych, w tym tramwajem lub metrem; inny niż transport kolejowy i transport linowo-terenowy;

³) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803 i Nr 98, poz. 817.

- 19) transport kolejowy – przewóz osób środkiem transportu poruszającym się po torach kolejowych;
- 20) transport linowy – przewóz osób środkiem transportu poruszającym się za pomocą napowietrznej liny ciągnącej;
- 21) transport linowo-terenowy – przewóz osób środkiem transportu poruszającym się po szynach za pomocą liny napędowej;
- 22) transport morski – przewóz osób środkiem transportu morskiego po morskich wodach wewnętrznych lub po morzu terytorialnym;
- 23) umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego – umowa między organizatorem publicznego transportu zbiorowego a operatorem publicznego transportu zbiorowego, która przyznaje temu operatorowi prawo i zobowiązuje go do wykonywania określonych usług związanych z wykonywaniem przewozu o charakterze użyteczności publicznej;
- 24) wojewódzkie przewozy pasażerskie – przewóz osób w ramach publicznego transportu zbiorowego wykonywany w granicach administracyjnych co najmniej dwóch powiatów i niewykraczający poza granice jednego województwa, a w przypadku linii komunikacyjnych w transporcie kolejowym także przewóz do z2-izszej stacji w województwie sąsiednim, umożliwiający przesiadki w celu odbycia dalszej podróży lub techniczne odwrócenie biegu pociągu;
- 25) zintegrowany system taryfowo-biletowy – rozwiązanie polegające na umożliwieniu wykorzystywania przez pasażera biletu, uprawniającego do korzystania z różnych środków transportu na z2-arze właściwości organizatora publicznego transportu zbiorowego;
- 26) zintegrowany węzeł przesiadkowy – miejsce umożliwiające dogodną zmianę środka transportu wyposażone w niezbędną dla obsługi podróżnych infrastrukturę, w szczególności: miejsca postojowe, przystanki komunikacyjne, punkty sprzedaży biletów,

systemy informacyjne umożliwiające zapoznanie się zwłaszcza z rozkładem jazdy, linią komunikacyjną lub siecią komunikacyjną;

- 27) zrównoważony rozwój publicznego transportu zbiorowego – proces rozwoju transportu uwzględniający oczekiwania społeczne dotyczące zapewnienia powszechnej dostępności do usług publicznego transportu zbiorowego, zmierzający do wykorzystywania różnych środków transportu, a także promujący przyjazne dla środowiska i wyposażone w nowoczesne rozwiązania techniczne środki transportu;
- 28) żegluga śródlądowa – przewóz osób środkiem transportu wodnego śródlądowego po wodach śródlądowych.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) jednostce samorządu terytorialnego – należy przez to rozumieć również związek międzygminny lub związek powiatów;
- 2) rozkładzie jazdy – należy przez to rozumieć również rozkład rejsu w transporcie morskim oraz w żegludze śródlądowej;
- 3) przystanku komunikacyjnym – należy przez to rozumieć również port lub przystań usytuowane na wodach morskich lub wodach śródlądowych;
- 4) umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego – należy przez to rozumieć również akt wewnętrzny określający warunki wykonywania usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego przez samorządowy zakład budżetowy.

Art. 5. 1. Publiczny transport zbiorowy odbywa się na zasadach konkurencji regulowanej, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie oraz z uwzględnieniem potrzeb zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego.

2. Publiczny transport zbiorowy może odbywać się na podstawie:

- 1) umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 2) potwierdzenia zgłoszenia przewozu.

Art. 6. 1. Publiczny transport zbiorowy może być wykonywany przez operatora publicznego transportu zbiorowego, zwanego dalej „operatorem”, i przewoźnika spełniających warunki do podejmowania i wykonywania działalności w zakresie z2-zu osób określone odpowiednio w:

- 1) ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z późn. zm.⁴⁾),
- 2) ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.⁵⁾),
- 3) ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym,
- 4) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.⁶⁾),
- 5) ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁷⁾)
lub
- 6) ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r. Nr 217, poz. 1689).

2. Jeżeli wykonywanie przewozu osób wymaga posiadania z2-wiednich kwalifikacji, w szczególności do kierowania środkami transportu, wynikających z odrębnych przepisów, posiadanie tych kwalifikacji jest również z2-ędne do wykonywania publicznego transportu zbiorowego.

⁴) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1055 oraz z 2009 r. Nr 63, poz. 519, Nr 92, poz. 753 i Nr 98, poz. 817.

⁵) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 818.

⁶) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1374, z 2008 r. Nr 59, poz. 359, Nr 144, poz. 902 i Nr 206, poz. 1289 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 3, Nr 18, poz. 97, Nr 19, poz. 100, Nr 98, poz. 817 i Nr 115, poz. 966.

⁷) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 18, poz. 97.

DZIAŁ II

Organizacja publicznego transportu zbiorowego

Rozdział 1

Organizator publicznego transportu zbiorowego

Art. 7. 1. Organizatorem publicznego transportu zbiorowego, zwanym dalej „organizatorem”, właściwym w zależności od zasięgu przewozów, jest:

- 1) gmina:
 - a) na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w gminnych przewozach pasażerskich,
 - b) której powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między gminami – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w gminnych przewozach pasażerskich;
- 2) związek międzygminny – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na obszarze gmin tworzących związek międzygminny;
- 3) miasto na prawach powiatu, któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między gminami – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na obszarze metropolitalnym;
- 4) powiat:
 - a) na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w powiatowych przewozach pasażerskich,
 - b) któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między powiatami – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w powiatowych przewozach pasażerskich;

- 5) związek powiatów – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na obszarze powiatów tworzących związek powiatów;
- 6) województwo:
 - a) na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w wojewódzkich przewozach pasażerskich oraz w transporcie morskim,
 - b) właściwe ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej, w uzgodnieniu z województwami właściwymi ze względu na przebieg tej linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich,
 - c) któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między województwami właściwymi ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w wojewódzkich przewozach pasażerskich;
- 7) minister właściwy do spraw transportu – na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym.

2. Organizator, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, jest organizatorem publicznego transportu zbiorowego realizowanego w strefie transgranicznej.

3. Określone w ustawie zadania organizatora, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – 6, wykonuje, w przypadku:

- 1) gminy – wójt, burmistrz albo prezydent miasta;
- 2) związku międzygminnego – zarząd związku międzygminnego;

- 3) miasta na prawach powiatu – prezydent miasta na prawach powiatu;
- 4) powiatu – starosta;
- 5) związku powiatów – zarząd związku powiatów;
- 6) województwa – marszałek województwa.

Art. 8. Do zadań organizatora należy:

- 1) planowanie rozwoju transportu;
- 2) organizowanie sieci komunikacyjnej;
- 3) zarządzanie siecią komunikacyjną.

Rozdział 2

Plan transportowy

Art. 9. 1. Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, zwany dalej „planem transportowym”, opracowuje:

- 1) gmina:
 - a) licząca co najmniej 50.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w gminnych z2-zach pasażerskich,
 - b) której powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między gminami, których obszar liczy łącznie co najmniej 80.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na danym z2-arze;
- 2) związek międzygminny obejmujący obszar liczący co najmniej 80.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci

- komunikacyjnej na obszarze gmin tworzących związek międzygminny;
- 3) miasto na prawach powiatu, któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między gminami – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na obszarze metropolitalnym;
 - 4) powiat:
 - a) liczący co najmniej 80.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w powiatowych przewozach pasażerskich,
 - b) któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między powiatami, których obszar liczy łącznie co najmniej 120.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na danym obszarze;
 - 5) związek powiatów obejmujących obszar liczący co najmniej 120.000 osób – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na obszarze powiatów tworzących związek powiatów;
 - 6) województwo:
 - a) w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w wojewódzkich przewozach pasażerskich,
 - b) któremu powierzono zadanie organizacji publicznego transportu zbiorowego na mocy porozumienia między województwami właściwymi ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej na danym obszarze;
 - 7) minister właściwy do spraw transportu – w zakresie linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej w międzywojewódz-

kich i międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym.

2. Plan transportowy może być opracowany przez właściwego organizatora na obszarze liczącym mniejszą liczbę osób niż określona w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5.

3. Plan transportowy uchwalony przez właściwe organy jednostek samorządu terytorialnego stanowi akt prawa miejscowego.

Art. 10. 1. Informację o opracowanym projekcie planu transportowego ogłasza się w miejscowej prasie oraz w sposób zwyczajowo przyjęty, określając miejsce wyłożenia projektu planu transportowego oraz formę, miejsce i termin składania opinii dotyczących tego projektu, nie krótszy jednak niż 21 dni od dnia ogłoszenia.

2. Organizator rozpatruje opinie, o których mowa w ust. 1, a w z2-dku uznania za zasadne wniosków w nich zawartych, dokonuje stosownych zmian w projekcie planu transportowego.

Art. 11. 1. W projekcie planu transportowego opracowanym przez:

- 1) marszałka województwa – uwzględnia się ogłoszony plan transportowy opracowany przez ministra właściwego do spraw transportu,
- 2) starostę, zarząd związku powiatów – uwzględnia się ogłoszony plan transportowy opracowany przez marszałka województwa,
- 3) wójta, burmistrza, prezydenta miasta, zarząd związku międzygminnego – uwzględnia się ogłoszony plan transportowy opracowany przez starostę, zarząd związku powiatów, o ile jest utworzony, lub marszałka województwa

– w zakresie linii komunikacyjnych, na których jest planowane wykonywanie przewozów o charakterze użyteczności publicznej.

2. Plan transportowy może być, w zależności od uzasadnionych potrzeb, poddawany aktualizacji.

Art. 12. 1. Plan transportowy określa w szczególności:

- 1) sieć komunikacyjną, na której jest planowane wykonywanie przewozów o charakterze użyteczności publicznej;
- 2) ocenę i prognozy potrzeb przewozowych;
- 3) przewidywane finansowanie usług przewozowych;
- 4) preferencje dotyczące wyboru rodzaju środków transportu;
- 5) zasady organizacji rynku przewozów;
- 6) pożądaný standard usług przewozowych w przewozach o charakterze użyteczności publicznej.

2. Przy opracowywaniu planu transportowego należy uwzględnić:

- 1) stan zagospodarowania przestrzennego oraz ustalenia z2-wiednio:
 - a) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju,
 - b) planu zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - c) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania z2-rzennego gminy,
 - d) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) sytuację społeczno-gospodarczą danego obszaru;
- 3) wpływ transportu na środowisko;
- 4) potrzeby zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w szczególności potrzeby osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej, w zakresie usług z2-zowych;

- 5) potrzeby wynikające z kierunku polityki państwa, w zakresie linii komunikacyjnych w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażerskich;
- 6) rentowność linii komunikacyjnych.

3. Do planu transportowego opracowywanego przez ministra właściwego do spraw transportu nie mają zastosowania przepisy ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 pkt 1 lit. b – d.

4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu transportowego z podziałem na część tekstową i graficzną, uwzględniając skalę opracowań kartograficznych, stosowane oznaczenia i nazewnictwo oraz rodzaj transportu, którym będzie wykonywany przewóz.

Art. 13. 1. Marszałek województwa przedstawia sejmikowi województwa projekt planu transportowego:

- 1) uzgodniony z marszałkiem sąsiedniego województwa,
- 2) zaopiniowany przez właściwe organy powiatów lub związku powiatów, leżących na obszarze właściwości danego marszałka województwa
– w zakresie wspólnych linii komunikacyjnych leżących na zarach ich właściwości.

2. Starosta lub zarząd związku powiatów, o ile jest utworzony, s2-awia odpowiednio radzie powiatu albo zgromadzeniu związku powiatów projekt planu transportowego:

- 1) uzgodniony z właściwymi organami sąsiednich powiatów lub związku powiatów, o ile jest utworzony,
- 2) zaopiniowany przez właściwe organy gmin lub związku międzygminnego, o ile jest utworzony, leżących na obszarze właściwości danego starosty lub zgromadzenia związku powiatów

– w zakresie wspólnych linii komunikacyjnych leżących na z2-
arach ich własności.

3. Wójt, burmistrz, prezydent lub zarząd związku międzygminnego s2-
awia radzie gminy albo zgromadzeniu związku międzygminnego projekt planu trans-
portowego uzgodniony z właściwymi organami sąsiednich gmin lub zarządem
sąsiedniego związku międzygminnego, o ile jest utworzony, w zakresie wspólnych linii
komunikacyjnych leżących na obszarach ich własności.

4. Gmina licząca mniej niż 50.000 osób może zgłosić potrzeby trans-
portowe dotyczące linii komunikacyjnych wykraczających poza obszar swojej wła-
ściwości, bezpośrednio do starosty albo marszałka województwa właściwego ze
względu na przebieg tych linii komunikacyjnych.

5. Plan transportowy jest podawany do publicznej wiadomości przez
jego ogłoszenie we właściwym dla organizatora dzienniku urzędowym, a w przypadku
gdy organizatorem jest związek międzygminny albo związek powiatów – w sposób
zwyczajowo przyjęty na obszarach gmin albo powiatów tworzących te związki oraz
w dzienniku urzędowym województwa, na którego obszarze działa związek między-
gminny albo związek powiatów.

6. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze
rozporządzenia, plan transportowy w zakresie linii komunikacyjnej lub sieci
komunikacyjnej w międzywojewódzkich i międzynarodowych przewozach pasażer-
skich w transporcie kolejowym, uwzględniając zakres niezbędnych danych, które
powinny zostać określone w tym planie.

Art. 14. Do aktualizacji planu transportowego, o której mowa w art. 11 ust. 2,
stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 – 3 oraz art. 13.

Rozdział 3

Organizowanie publicznego transportu zbiorowego

Oddział 1

Zasady ogólne

Art. 15. 1. Organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na:

- 1) badaniu i analizie potrzeb przewozowych w publicznym transporcie zbiorowym, z uwzględnieniem potrzeb osób z2-łnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej;
- 2) podejmowaniu działań zmierzających do realizacji istniejącego planu transportowego albo do aktualizacji tego planu;
- 3) zapewnieniu odpowiednich warunków funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego, w szczególności w z2-
esie:
 - a) standardów dotyczących przystanków komunikacyjnych oraz dworców,
 - b) korzystania z przystanków komunikacyjnych oraz dworców,
 - c) funkcjonowania zintegrowanego węzła przesiadkowego,
 - d) funkcjonowania zintegrowanego systemu taryfowo-
-biletowego;
- 4) określaniu sposobu oznakowania środków transportu wykorzystywanych w przewozach o charakterze użyteczności publicznej;
- 5) ustalaniu stawek opłat za korzystanie przez operatorów i z2-
źników z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem albo zarządzającym nie jest jednostka samorządu terytorialnego, zlokalizowanych na liniach komunikacyjnych na obszarze właściwości organizatora;
- 6) udzielaniu zgody na korzystanie z przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem albo zarządzającym

jest jednostka samorządu terytorialnego, i określaniu zasad tego korzystania;

- 7) przygotowaniu i przeprowadzeniu postępowania prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 8) zawieraniu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 9) ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo żelazne (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.⁸⁾), za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 10) ustalaniu sposobu dystrybucji biletów za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 11) wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

2. Stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z z2-anków komunikacyjnych lub dworców oraz standardy, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, są ustalane w drodze negocjacji między gminą, na obszarze której jest usytuowany przystanek komunikacyjny lub dworzec, i właścicielem albo zarządzającym przystankiem komunikacyjnym lub dworcem.

3. Stawki opłat, o których mowa w ust. 2, powinny być ustalane z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad dla wszystkich operatorów i przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy na obszarze właściwości organizatora.

4. Za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest

⁸) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112, z 2003 r. Nr 149, poz. 1452 i Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 97, poz. 962, Nr 160, poz. 1678 i Nr 281, poz. 2780, z 2006 r. Nr 133, poz. 935, z 2008 r. Nr 219, poz. 1408 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753.

jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad.

5. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może być wyższa niż 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu.

6. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, ulega zmianie w stopniu z2-wiadającym planowanemu średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ustalonym w ustawie budżetowej na dany rok. Zmiana następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

7. Opłaty, o których mowa w ust. 4, stanowią dochód właściwej jednostki samorządu terytorialnego, z przeznaczeniem na:

- 1) utrzymanie przystanków komunikacyjnych oraz dworców, o których mowa w ust. 4, oraz realizację zadań określonych w art. 16 – w przypadku gdy organizatorem jest gmina.

Art. 16. Do zadań własnych gminy w zakresie publicznego transportu zbiorowego należy budowa, przebudowa i remont:

- 1) przystanków komunikacyjnych oraz dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest gmina;
- 2) wiat przystankowych lub innych budynków służących pasażerom, posadowionych na miejscu przeznaczonym do wsiadania i wysiadania pasażerów lub przylegających do tego miejsca, usytuowanych w pasie drogowym dróg publicznych bez względu na kategorię tych dróg.

Oddział 2

Umowa o świadczenie usług

w zakresie publicznego transportu zbiorowego

Art. 17. 1. Organizator dokonuje wyboru operatora w trybie:

- 1) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁹⁾),
- 2) ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. Nr 19, poz. 101) albo
- 3) art. 20 ust. 1 ustawy.

2. Organizator może realizować przewozy w ramach publicznego transportu zbiorowego w formie samorządowego zakładu budżetowego.

Art. 18. Operatorowi nie przyznaje się prawa wyłącznego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007.

Art. 19. 1. Przy udzielaniu zamówienia publicznego na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego, w specyfikacji istotnych warunków zamówienia można uwzględnić w szczególności normy jakości i powszechną dostępność świadczonych usług, w tym:

- 1) liczbę i rodzaj środków transportu, niezbędnych do realizacji usług wraz z odpowiednim personelem oraz zapleczem technicznym, zabezpieczającym ich obsługę, które s2iorca posiada w chwili składania oferty lub w których posiadaniu będzie najpóźniej w chwili rozpoczęcia świadczenia usług;
- 2) rozwiązania techniczne zastosowane w środkach transportu służące zwłaszcza zapewnieniu ochrony środowiska oraz dogodnej obsługi pasażerów, w tym osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej;
- 3) standard wyposażenia środków transportu.

⁹) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 65, poz. 545, Nr 91, poz. 742, Nr 206, poz. 1591 i Nr 223, poz. 1778.

2. Organizator może określić w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, o której mowa w ust. 1, iż świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na danej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej, które są nierentowne, będzie wiązało się ze świadczeniem takich usług przez tego samego operatora na innej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej, które są rentowne.

3. Do specyfikacji istotnych warunków zamówienia dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 23.

Art. 20. 1. Organizator może bezpośrednio zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w przypadku gdy:

- 1) średnia wartość roczna przedmiotu umowy jest mniejsza niż 1 000 000 euro lub świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego dotyczy świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 300.000 kilometrów rocznie,
- 2) mały lub średni przedsiębiorca eksploatuje nie więcej niż 23 środki transportu, a średnia wartość roczna przedmiotu umowy jest mniejsza niż 2 000 000 euro lub świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego dotyczy świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 600.000 kilometrów rocznie,
- 3) świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma być wykonywane przez podmiot wewnętrzny, w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1370/2007, powołany do świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego,
- 4) świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma być wykonywane w transporcie kolejowym albo
- 5) wystąpi zakłócenie w świadczeniu usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub bezpośrednie ryzyko powstania

takiej sytuacji zarówno z przyczyn zależnych, jak i niezależnych od operatora, o ile nie można zachować terminów określonych dla innych trybów zawarcia umowy o świadczenie publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2.

2. Do umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawieranej na podstawie ust. 1 stosuje się z2-wiednio przepisy art. 22 – 24.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się art. 5 ust. 2 lit. b, c i e rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.
4. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawierana w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, powinna odpowiadać warunkom określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.
5. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego zawierana w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, może być zawarta na okres 12 miesięcy i w uzasadnionych z2-dkach może ulec przedłużeniu, z tym że łączny okres z2-iązywania przedłużonej umowy nie może przekroczyć 2 lat.
6. Do bezpośredniego zawarcia umowy, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów:
 - 1) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych oraz
 - 2) ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Art. 21. 1. Organizator publikuje ogłoszenie o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia w trybie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i

2, lub bezpośredniego zawarcia umowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 – 4, w terminie nie krótszym niż:

- 1) jeden rok;
- 2) sześć miesięcy – w przypadku gdy umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego ma dotyczyć świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 50.000 kilometrów rocznie.

2. Organizator zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Niezwłocznie po zamieszczeniu ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, organizator zamieszcza także odpowiednie ogłoszenie w miejscu powszechnie dostępnym w swojej siedzibie oraz na swojej stronie internetowej.

4. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę i adres właściwego organizatora;
- 2) przewidywany tryb udzielenia zamówienia;
- 3) rodzaj transportu oraz linię komunikacyjną, linie komunikacyjne lub sieć komunikacyjną, na których będą wykonywane z2-zy;
- 4) przewidywaną datę rozpoczęcia postępowania o udzielenie z2-wienia w trybie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, lub bezpośredniego zawarcia umowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 – 4.

5. W przypadku zmiany informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 1 – 3, organizator niezwłocznie zamieszcza ogłoszenie o tej zmianie. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego może dotyczyć:

- 1) linii komunikacyjnej,

- 2) linii komunikacyjnych albo
- 3) sieci komunikacyjnej.

Art. 23. 1. Organizator, po wybraniu najkorzystniejszej oferty na podstawie warunków i kryteriów określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w terminie 30 dni od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze oferty, zawiera z s2-iorcą umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana na czas oznaczony, nie dłuższy niż:

- 1) 10 lat – w transporcie drogowym;
 - 2) 15 lat – w transporcie kolejowym, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 4;
 - 3) 15 lat – w transporcie innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej.
3. W umowie, o której mowa w ust. 1, określa się w szczególności:
- 1) opis usług wynikających z zamówienia;
 - 2) linię komunikacyjną, linie komunikacyjne lub sieć komunikacyjną, których dotyczy umowa;
 - 3) czas trwania umowy;
 - 4) warunki dotyczące norm jakości oraz podnoszenia jakości usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
 - 5) wymagania w stosunku do środków transportu, w tym dotyczące wprowadzania nowoczesnych rozwiązań technicznych, a także ich dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej zdolności ruchowej;
 - 6) warunki zmiany opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo z2-zowe, za usługę świadczoną w zakresie publicznego transportu

- zbiorowego, jeżeli stroną umowy, której przysługują wpływy z tych opłat, jest operator;
- 7) warunki, na jakich jest dopuszczalne podwykonawstwo w realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
 - 8) sposób rozpatrywania przez operatora skarg i reklamacji składanych przez pasażerów oraz przyznawania ewentualnych zniżek wynikających z realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
 - 9) czasookres składania sprawozdań z realizacji usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w tym informacji dotyczących liczby pasażerów na danej linii komunikacyjnej;
 - 10) zasady rozliczeń, w szczególności zasady podziału kosztów za realizację usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, z uwzględnieniem stosowania przez operatora ulg ustawowych oraz ulg ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora;
 - 11) zasady rozliczeń za realizację usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wykonywanie tych usług z przyczyn niezależnych od operatora;
 - 12) stronę umowy, której przysługują wpływy z opłat, o których mowa w pkt 7;
 - 13) określenie sposobu dystrybucji biletów;
 - 14) parametry, według których jest obliczana rekompensata, jeżeli jest udzielana;
 - 15) warunki korzystania ze środków transportu organizatora, jeżeli są udostępnione operatorowi;

- 16) warunki wykorzystywania środków transportu w zależności od natężenia ruchu pasażerów;
- 17) warunki zakupu przez operatora środków transportu drogowego niezbędnych do realizacji usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 18) zasady współpracy przy tworzeniu i aktualizacji rozkładów jazdy w celu poprawy funkcjonowania przewozów;
- 19) kary umowne;
- 20) warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.

4. Parametry, o których mowa w ust. 3 pkt 14, powinny odpowiadać wymaganiom określonym w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

5. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy przewozy w ramach publicznego transportu zbiorowego są realizowane przez organizatora.

Art. 24. Organizator może zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego lub przedłużyć okres jej obowiązywania na zasadach określonych w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

Art. 25. 1. Po zawarciu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego organizator wydaje operatorowi zaświadczenie oraz wypis z z2-iadczenia, o ile jest wymagany.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) rodzaj i zakres wykonywania przewozów;
- 4) rodzaj i liczbę środków transportu;

5) przebieg linii komunikacyjnej, na której będzie wykonywany przewóz.

3. Załącznikiem do zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest rozkład jazdy.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, potwierdza posiadanie przez operatora uprawnień do wykonywania publicznego transportu zbiorowego na danej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej. Wypis z zaświadczenia oraz aktualny rozkład jazdy powinny znajdować się w środku transportu, którym jest wykonywany publiczny transport zbiorowy w transporcie drogowym, i powinny być okazywane na żądanie uprawnionego organu kontroli.

5. Operator jest obowiązany wystąpić do właściwego organizatora z wnioskiem o zmianę treści zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wystąpienia zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.

6. Do wniosku o zmianę zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5, dołącza się poświadczoną przez operatora za zgodność z oryginałem kserokopię odpisu z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej.

7. Operator jest obowiązany zgłaszać na piśmie właściwemu organizatorowi zmiany dotyczące rozkładu jazdy, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem aktualizacji rozkładów jazdy w terminach określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe.

8. Za wydanie zaświadczenia, wypisu z zaświadczenia, wtórnika zaświadczenia oraz za zmianę zaświadczenia właściwy organizator pobiera opłaty.

9. Opłaty, o których mowa w ust. 8, stanowią dochód właściwego organizatora, z przeznaczeniem na realizację zadań:

- 1) wynikających z organizacji publicznego transportu zbiorowego oraz
- 2) określonych w art. 16 – w przypadku gdy organizatorem jest gmina.

Art. 26. W przypadku śmierci osoby fizycznej, z którą zawarto umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, dopuszcza się wykonywanie przewozu przez osobę, która złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku tej osoby, przez okres nie dłuższy niż 18 miesięcy od dnia jej śmierci.

Oddział 3

Potwierdzenie zgłoszenia przewozu

Art. 27. 1. Przewóz osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego z2-
dający przewozem o charakterze użyteczności publicznej może być wykonywany przez przedsiębiorcę po dokonaniu zgłoszenia o zamiarze wykonywania takiego przewozu do organizatora właściwego ze względu na zasięg przewozu i wydaniu przez tego organizatora potwierdzenia zgłoszenia przewozu.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania, a w przypadku osoby prawnej nazwę i siedzibę przedsiębiorcy, numer identyfikacji statystycznej (REGON) oraz numer identyfikacji z2-
kowej (NIP);
- 2) określenie proponowanej linii komunikacyjnej, na której ma z2-
wać się przewóz, oraz długości tej linii w kilometrach;
- 3) wskazanie zamierzonego okresu wykonywania przewozu.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) proponowany rozkład jazdy;
- 2) informację o środkach transportu, którymi przedsiębiorca z2-
erza wykonywać przewóz;
- 3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców dokonane z ich właścicielami lub zarządzającymi;

- 4) kserokopię dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień do prowadzenia działalności w zakresie przewozu osób, odpowiednio do rodzaju przewozu, zgodnie z art. 6;
- 5) odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej.

Art. 28. Organizator, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, jeżeli zaistnieją okoliczności, o których mowa w art. 30 ust. 5.

Art. 29. 1. Jeżeli nie zachodzą przesłanki do odmowy wydania potwierdzenia zgłoszenia przewozu, organizator, na podstawie danych i informacji, o których mowa w art. 27 ust. 2 i 3, w terminie 30 dni od dnia dokonania zgłoszenia, wydaje przedsiębiorcy, w drodze decyzji administracyjnej, potwierdzenie zgłoszenia przewozu oraz wypis z tego potwierdzenia, o ile jest wymagany.

2. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) rodzaj i zakres wykonywania przewozów;
- 4) rodzaj i liczbę środków transportu;
- 5) przebieg linii komunikacyjnej, na której będzie wykonywany z2-z.

3. Załącznikiem do potwierdzenia zgłoszenia przewozu jest rozkład jazdy.

4. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na okres do 5 lat.

5. Za wydanie potwierdzenia zgłoszenia przewozu, wtórnika potwierdzenia, wypisu z potwierdzenia oraz za zmianę potwierdzenia właściwy organizator pobiera opłaty.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią dochód właściwego organizatora, z przeznaczeniem na realizację zadań:

- 1) wynikających z organizacji publicznego transportu zbiorowego oraz
- 2) określonych w art. 16 – w przypadku gdy organizatorem jest gmina.

Art. 30. 1. Potwierdzenie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, uprawnia do wykonywania publicznego transportu zbiorowego na określonej linii komunikacyjnej. Potwierdzenie zgłoszenia przewozu lub wypis z potwierdzenia oraz aktualny rozkład jazdy powinny znajdować się w środku transportu, którym wykonywany jest publiczny transport zbiorowy w transporcie drogowym, i powinny być okazywane na żądanie uprawnionego organu kontroli.

2. Przewoźnik, który nie wykonuje publicznego transportu zbiorowego na skutek okoliczności zależnych od niego co najmniej przez 14 dni, jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego organizatora o:

- 1) zrzeczeniu się wykonywania przewozu albo
- 2) zawieszeniu wykonywania przewozu, wskazując termin z2-cia jego wykonywania.

3. Przewoźnik jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego organizatora o podjęciu wykonywania przewozu we wskazanym przez siebie terminie w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Organizator, w drodze decyzji administracyjnej, cofa potwierdzenie zgłoszenia przewozu w przypadku:

- 1) cofnięcia uprawnienia do podejmowania i wykonywania działalności w zakresie transportu;

- 2) rażącego naruszenia przez przewoźnika zasad funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 41;
- 3) rażącego naruszenia warunków wykonywania przewozu określonych w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu, w tym w rozkładzie jazdy;
- 4) odstąpienia potwierdzenia osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem potwierdzenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe;
- 5) niewykonywania przez przedsiębiorcę przewozu, na skutek okoliczności zależnych od niego, jeżeli:
 - a) przewoźnik nie wykona obowiązku, o którym mowa w ust. 2,
 - b) przewoźnik, mimo wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie podjął wykonywania przewozu we wskazanym terminie.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4 pkt 2 – 5, ponowne zgłoszenie tego samego przedsiębiorcy o zamiarze wykonywania jakiegokolwiek z2-zu nie może być rozpatrzone wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu.

6. Przewoźnik jest obowiązany wystąpić do organizatora, który wydał potwierdzenie zgłoszenia przewozu, z wnioskiem o zmianę treści tego potwierdzenia, w przypadku wystąpienia zmian danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1 i 2, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.

7. Przewoźnik jest obowiązany zgłaszać na piśmie właściwemu organizatorowi zmiany dotyczące rozkładu jazdy, nie później niż w terminie 14 dni przed dniem aktualizacji rozkładów jazdy w terminach określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe.

8. Potwierdzenie zgłoszenia przewozu wygasa w przypadku:

- 1) zrzeczenia się wykonywania przewozu przez przedsiębiorcę, któremu potwierdzenie zostało wydane;
- 2) śmierci osoby fizycznej, będącej przedsiębiorcą, któremu potwierdzenie zostało wydane, z zastrzeżeniem art. 31;
- 3) likwidacji albo ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, któremu potwierdzenie zostało wydane;
- 4) upływu okresu, na jaki zostało wydane.

9. Przewoźnik nie może zrzec się potwierdzenia zgłoszenia przewozu w przypadku wszczęcia postępowania o cofnięcie tego potwierdzenia.

10. Przewoźnik jest obowiązany zwrócić dokumenty, o których mowa w art. 29 ust. 1, organizatorowi, który wydał potwierdzenie zgłoszenia przewozu:

- 1) niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu potwierdzenia stała się ostateczna, w przypadkach, o których mowa w ust. 4;
- 2) wraz z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia potwierdzenia zgłoszenia przewozu, w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 1.

Art. 31. W przypadku śmierci osoby fizycznej, której wydano potwierdzenie zgłoszenia przewozu, przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 32. 1. W przypadku wygaśnięcia porozumienia zawartego między jednostkami samorządu terytorialnego lub rozwiązania związku międzygminnego albo związku powiatów, potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane przez takiego organizatora zachowuje ważność przez okres, na jaki zostało wydane.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwym organizatorem w sprawach potwierdzenia zgłoszenia przewozu jest organizator właściwy w zależności od zasięgu przewozu.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zaświadczenia oraz wypisu z zaświadczenia, o których mowa w art. 25 ust. 1, wysokość opłaty za wydanie zaświadczenia, wtórnika zaświadczenia, wypisu z zaświadczenia oraz zmianę zaświadczenia, która nie może być wyższa niż odpowiednio 1 000 zł za wydanie zaświadczenia, wtórnika zaświadczenia i zmianę zaświadczenia oraz 10 zł za wydanie wypisu z zaświadczenia;
- 2) wzór potwierdzenia oraz wypisu z potwierdzenia, o których mowa w art. 29 ust. 1, wysokość opłaty za wydanie potwierdzenia, wtórnika potwierdzenia, wypisu z potwierdzenia oraz zmianę potwierdzenia, która nie może być wyższa niż odpowiednio 1 000 zł za wydanie potwierdzenia, wtórnika potwierdzenia i zmianę potwierdzenia oraz 10 zł za wydanie wypisu z potwierdzenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister będzie kierował się:

- 1) zakresem danych niezbędnych do wydania dokumentów, o których mowa w ust. 1;
- 2) potrzebą zabezpieczenia dokumentów, o których mowa w ust. 1;
- 3) potrzebą zróżnicowania wysokości opłat za wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 1, w zależności od:
 - a) wysokości kosztów za czynności administracyjne związane z wydaniem tych dokumentów,
 - b) wysokości kosztów związanych z organizacją publicznego transportu zbiorowego,
 - c) rodzaju transportu – w przypadku dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2,

- d) okresu ważności dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- e) zasięgu wykonywanego przewozu – w przypadku dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Oddział 4

Centralna Ewidencja Przewoźników

Art. 34. 1. Tworzy się Centralną Ewidencję Przewoźników, zwaną dalej „ewidencją”.

2. W ewidencji gromadzi się dane o przedsiębiorcach, względem których została wydana ostateczna decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia z2-zu, o której mowa w art. 30 ust. 4 pkt 2 – 5.

3. Ewidencję prowadzi, w systemie teleinformatycznym, minister właściwy do spraw transportu, który jest administratorem danych zgromadzonych w ewidencji.

Art. 35. 1. W ewidencji gromadzi się:

- 1) dane o przedsiębiorcy:
 - a) oznaczenie przedsiębiorcy,
 - b) siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres przedsiębiorcy,
 - c) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;
- 2) rodzaj i zakres przewozu, na wykonywanie którego zostało wydane potwierdzenie zgłoszenia przewozu, oraz przebieg linii komunikacyjnej określonej w tym potwierdzeniu;
- 3) dane dotyczące potwierdzenia zgłoszenia przewozu, o którym mowa w pkt 2:

- a) datę wydania potwierdzenia,
 - b) numer potwierdzenia,
 - c) nazwę organizatora, który wydał potwierdzenie;
- 4) dane dotyczące decyzji o cofnięciu potwierdzenia, o którym mowa w pkt 2:
- a) datę wydania,
 - b) podstawę prawną,
 - c) nazwę organizatora, który wydał decyzję o cofnięciu potwierdzenia.

2. Organizator, który wydał decyzję, o której mowa w art. 30 ust. 4 pkt 2 – 5, niezwłocznie przekazuje do ewidencji:

- 1) dane, o których mowa w ust. 1 – w przypadku gdy decyzja o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu stała się ostateczna,
- 2) informację o uchyleniu lub unieważnieniu decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu
 - w formie elektronicznej w drodze przekazu teleinformatycznego.

Art. 36. 1. Dane zawarte w ewidencji są jawne, chyba że ich jawność jest wyłączona bądź ograniczona na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

2. Dane zawarte w ewidencji są udostępniane na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej prowadzonej przez ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 37. Dane zawarte w ewidencji zostają usunięte:

- 1) po upływie 2 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o cofnięciu potwierdzenia zgłoszenia przewozu;
- 2) niezwłocznie po uzyskaniu informacji, o której mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2.

Rozdział 4

Zarządzanie publicznym transportem zbiorowym

Art. 38. 1. Zarządzanie publicznym transportem zbiorowym przez organizatora polega w szczególności na:

- 1) negocjowaniu i zatwierdzaniu zmian do umowy z operatorem;
- 2) ocenie i kontroli realizacji przez operatora i przewoźnika usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 3) kontroli nad przestrzeganiem przez operatora i przewoźnika zasad funkcjonowania publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 41;
- 4) współpracy przy aktualizacji rozkładów jazdy w celu poprawy funkcjonowania przewozów o charakterze użyteczności publicznej;
- 5) analizie realizacji zaspokajania potrzeb przewozowych wynikających z wykonywania przewozów na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 6) dokonywaniu zmian w przebiegu istniejących linii komunikacyjnych;
- 7) zatwierdzaniu rozkładów jazdy oraz dokonywaniu ich aktualizacji w przypadku przewozów wykonywanych na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu;

8) wykonywaniu zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 3 oraz w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

2. Zarządzanie publicznym transportem zbiorowym przez organizatora w zakresie linii komunikacyjnych oraz rozkładów jazdy w ramach transportu kolejowego odbywa się we współpracy z zarządcą infrastruktury kolejowej, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.

3. Zarządca infrastruktury kolejowej, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia w miarę posiadanych możliwości potrzeby przewozowe wynikające z realizacji przewozów przez operatora, ujęte w planie transportowym obowiązującym na obszarze właściwości organizatora.

Art. 39. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wykonywanie publicznego transportu zbiorowego zgodnie z warunkami zawartej umowy, o której mowa w art. 23, w szczególności w zakresie przebiegu linii komunikacyjnej lub sieci komunikacyjnej, organizator wyraża zgodę na ograniczenie świadczenia usługi w zakresie publicznego transportu zbiorowego oraz określa warunki, na jakich może być ona wykonywana w tych okolicznościach, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, a w transporcie morskim – na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski.

2. Warunków określonych w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu nie stosuje się w przypadku wystąpienia niezależnych od przewoźnika okoliczności uniemożliwiających wykonywanie przewozu zgodnie z określonym w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu przebiegiem linii komunikacyjnej, w szczególności awarii sieci, robót drogowych lub blokad drogowych.

3. W przypadku gdy okoliczności, o których mowa w ust. 2, trwają dłużej niż 14 dni, właściwy organizator, na wniosek przewoźnika, wydaje decyzję w sprawie odstępstwa od warunków określonych w potwierdzeniu zgłoszenia przewozu.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 3, nie może być wydana na okres dłuższy niż okres ważności potwierdzenia zgłoszenia przewozu.

5. Podczas wykonywania przewozu w transporcie drogowym w każdym środku transportu powinien znajdować się oryginał albo poświadczona za zgodność z oryginałem przez przewoźnika kserokopia decyzji, o której mowa w ust. 3, które powinny być okazywane na żądanie uprawnionego organu kontroli.

6. Przepisy art. 27 ust. 2 i 3 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 40. 1. Do kontroli dokumentów związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w art. 25 ust. 1 i art. 29 ust. 1, oraz warunków realizacji przewozów w nich określonych są uprawnieni:

- 1) organizator właściwy ze względu na miejsce kontroli lub osoba przez niego upoważniona;
- 2) organy, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

2. Do kontroli dokumentów, o której mowa w ust. 1, stosuje się z2-wiednio art. 89 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

3. Organizator właściwy ze względu na miejsce kontroli lub osoba przez niego upoważniona może dokonywać kontroli biletów. Przepis art. 33a ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Funkcjonowanie publicznego transportu zbiorowego

Art. 41. 1. Funkcjonowanie publicznego transportu zbiorowego odbywa się zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) przewóz osób odbywa się środkami transportu z2-osowanymi do przewozu osób, odpowiadającymi wymaganym ze względu na rodzaj przewozu warunkom technicznym;

- 2) środki transportu, za pomocą których operator świadczy usługi w zakresie publicznego transportu zbiorowego, powinny być oznakowane w sposób widoczny dla pasażera;
- 3) rozkłady jazdy środków transportu poszczególnych operatorów i przewoźników są podawane do publicznej wiadomości na wszystkich wymienionych w rozkładzie jazdy przystankach komunikacyjnych oraz dworcach;
- 4) cennik opłat lub taryfa zatwierdzone przez organizatora są z2-ane do publicznej wiadomości w zintegrowanym węźle z2- adkowym, a w każdym środku transportu wykonującym z2- zy w ramach komunikacji miejskiej w publicznym transporcie zbiorowym znajduje się wyciąg z cennika opłat lub taryfy, przy czym cennik opłat powinien także zawierać ceny biletów ulgowych:
 - a) ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w szczególności:
 - ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.¹⁰⁾),
 - ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87, z późn. zm.¹¹⁾),
 - ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojen-

¹⁰) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 149, poz. 1452, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966, z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i Nr 180, poz. 1497, z 2006 r. Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, Nr 180, poz. 1280 i Nr 191, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323.

¹¹) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 56, poz. 498 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, z 2007 r. Nr 82, poz. 559 oraz z 2008 r. Nr 208, poz. 1308 i Nr 228, poz. 1507.

- nych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.¹²⁾),
- ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾),
 - ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹⁴⁾),
 - ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. Nr 249, poz. 1824),
 - ustawy z dnia 7 września 2007 r. – o Karcie Polaka (Dz. U. Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 305, Nr 214, poz. 1348 i Nr 216, poz. 1367),
- b) wynikających z uprawnień pasażerów do innych ulgowych przejazdów, ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora;
- 5) wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się tylko na z2-ankach komunikacyjnych lub dworcach określonych z2-wiednio w rozkładzie jazdy;
- 6) w międzynarodowych przewozach pasażerskich w transporcie kolejowym podróż może się rozpocząć i zakończyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

¹²) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 99, poz. 658 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 92, poz. 753.

¹³) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 137, poz. 1304, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917 i Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458 i Nr 157, poz. 1241.

¹⁴) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416 oraz z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553.

- 7) w zintegrowanym węźle przesiadkowym znajduje się dostępny do wglądu pasażerów regulamin przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym opracowany przez:
 - a) organizatora,
 - b) operatora lub grupę operatorów i zatwierdzony przez organizatora,
 - c) przewoźnika, o którym mowa w art. 27– a w środkach transportu znajduje się wyciąg z tego regulaminu;
 - 8) operator uwzględnia uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów określone w pkt 4;
 - 9) w przewozach o charakterze użyteczności publicznej nie mogą być ustanawiane przez operatora uprawnienia do ulgowych przejazdów;
 - 10) środki transportu udostępnione operatorowi przez organizatora mogą być wykorzystywane wyłącznie do realizacji przewozów na podstawie zawartej z organizatorem umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
 - 11) w przypadku gdy wartość zamówienia publicznego albo s2-otu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 14 000 euro, przy zakupie środków transportu drogowego operator powinien uwzględniać czynnik energetyczny i z-iaływania na środowisko podczas całego cyklu użytkowania środków transportu;
 - 12) przewóz osób realizowany w strefie transgranicznej w transporcie drogowym nie zwalnia z obowiązku uzyskania zezwolenia, o którym mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 684/92.
2. Podmiot, któremu organizator zlecił realizację części lub całości zadań z zakresu organizacji publicznego transportu zbiorowego,

nie może być jednocześnie operatorem ani podmiotem powiązany z operatorem w sposób uniemożliwiający bezstronną realizację zadań.

Art. 42. W regulaminie przewozu osób w publicznym transporcie zbiorowym, o którym mowa w art. 41 pkt 7, określa się w szczególności warunki obsługi z2-żnych, warunki odprawy oraz przewozu osób i bagażu, a także wskazuje się podmiot właściwy do przyjmowania skarg i reklamacji wynikających z realizacji usług w z2-esie publicznego transportu zbiorowego oraz terminy rozpatrywania skarg i reklamacji.

Art. 43. 1. Operator i przewoźnik jest obowiązany przekazywać organizatorowi, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, informację o liczbie i z2-bie załatwienia skarg i reklamacji składanych przez pasażerów w związku z realizacją usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego oraz informację o liczbie i wysokości przyznanych odszkodowań.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest wykorzystywana przy ocenie i kontroli realizacji usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

3. Niezależnie od uprawnień wynikających z przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe oraz ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski, pasażerom przysługuje prawo składania bezpośrednio do właściwego organizatora skarg i reklamacji w związku z realizacją przewozów przez operatora.

Art. 44. 1. Organizator, o którym mowa odpowiednio w art. 7 ust. 1 pkt 1 – 5, w zakresie swojej właściwości, przekazuje, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, właściwemu marszałkowi województwa informacje dotyczące publicznego transportu zbiorowego, w szczególności:

- 1) liczbę linii komunikacyjnych, na których jest wykonywany publiczny transport zbiorowy przez operatora wybranego w jednym z trybów, o których mowa w art. 17 ust. 1, operatora będącego samorządowym zakładem budżetowym oraz przewoźnika;

- 2) liczbę operatorów wykonujących publiczny transport zbiorowy, wybranych w jednym z trybów, o których mowa w art. 17 ust. 1;
- 3) liczbę przewoźników wykonujących publiczny transport zbiorowy.

2. Marszałek województwa, na podstawie otrzymanych informacji, przygotowuje zbiorczą informację dotyczącą publicznego transportu zbiorowego na całym obszarze objętym swoją właściwością.

3. W terminie do dnia 31 marca każdego roku, marszałek województwa przekazuje zbiorczą informację ministrowi właściwemu do spraw transportu.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane na formularzu zgodnym ze wzorem określonym przez ministra właściwego do spraw transportu.

5. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza do przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych ujętych w informacjach dotyczących publicznego transportu zbiorowego.

Rozdział 6

Finansowanie przewozów o charakterze użyteczności publicznej

Art. 45. 1. Finansowanie przewozów o charakterze użyteczności publicznej może polegać w szczególności na:

- 1) pobieraniu przez operatora opłat w związku z realizacją usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego, jeżeli z umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego wynika, że wpływy z tych opłat pobiera operator;
- 2) przekazaniu operatorowi rekompensaty z tytułu:

- a) utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym,
 - b) utraconych przychodów w związku ze stosowaniem uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora, o ile zostały ustanowione,
 - c) poniesionych kosztów w związku ze świadczeniem przez operatora wybranego w trybie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 3, oraz operatora będącego samorządowym zżadem budżetowym usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego;
- 3) udostępnianiu operatorowi przez organizatora środków transportu na realizację przewozów w zakresie publicznego transportu zbiorowego.
2. W przypadku operatora wybranego w trybie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2:
- 1) pobieranie opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi prawo do korzystania z usługi,
 - 2) udostępnianie środków transportu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz przekazanie rekompensaty w części, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a i b, stanowi płatność koncesjodawcy
- w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 stycznia 2009 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Art. 46. 1. Źródłem finansowania przewozów o charakterze użyteczności publicznej mogą być w szczególności:

- 1) środki własne jednostki samorządu terytorialnego będącej organizatorem;
- 2) środki z budżetu państwa.

2. Do źródeł finansowania, o których mowa w ust. 1, należą również wpływy ze sprzedaży biletów oraz wpływy z opłat dodatkowych pobieranych od pasażerów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, jeżeli z umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego wynika, że wpływy z tych opłat pobiera organizator.

Art. 47. 1. Operatorowi przysługuje rekompensata, jeżeli wykáže, że podstawą poniesionej straty z tytułu realizacji usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego są utracone przychody i poniesione koszty, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2, proporcjonalnie do poniesionej straty.

2. W ramach rekompensaty, w części, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. c, operatorowi przysługuje rozsądny zysk, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy operatora wybranego w trybie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, oraz operatora będącego samorządowym zakładem budżetowym.

Art. 48. 1. Właściwy organizator przekazuje operatorowi rekompensatę, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2, jeżeli operator poniósł stratę i złożył wniosek o rekompensatę w trybie określonym w umowie o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa się wysokość utraconych przychodów i poniesionych kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2, obliczoną zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające wysokość poniesionej straty i poniesionych kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2.

Art. 49. 1. Właściwy organizator weryfikuje wniosek i dokumenty s2-awione przez operatora, stanowiące podstawę obliczenia rekompensaty.

2. W przypadku pozytywnego wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 1, organizator:
 - 1) występuje do właściwego marszałka województwa z wnioskiem o przekazanie rekompensaty w części stanowiącej zwrot utraconych przychodów z tytułu stosowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym do wysokości poniesionej z tego tytułu straty;
 - 2) wypłaca przyznaną operatorowi rekompensatę w zakresie poniesionej straty z tytułu:
 - a) realizacji usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego,
 - b) utraconych przychodów w związku ze stosowaniem uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora.
3. Przepisu ust. 2 pkt 1 nie stosuje się, w przypadku gdy organizatorem jest marszałek województwa lub minister właściwy do spraw transportu.

Art. 50. 1. Operator realizujący usługi w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w międzywojewódzkich przewozach pasażerskich otrzymuje rekompensatę w części, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. c, w postaci dotacji z budżetu państwa.

2. Operator realizujący usługi w zakresie publicznego transportu zbiorowego w transporcie kolejowym w międzynarodowych przewozach pasażerskich może otrzymać rekompensatę w części, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. c, w postaci dotacji z budżetu państwa.

Art. 51. 1. Na wyrównanie straty z tytułu utraconych przychodów w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym, operatorowi przysługuje rekompensata w części, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. a, w postaci dotacji.

2. Wydatki na sfinansowanie straty, o której mowa w ust. 1, są pokrywane z budżetu państwa, z wyłączeniem wydatków na sfinansowanie straty wynikającej z uprawnień do ulgowych przejazdów w komunikacji miejskiej.

Art. 52. 1. Uprawnienie do otrzymywania rekompensaty w części, o której mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2 lit. a, nabywa operator, który stosuje kasy rejestrujące posiadające pozytywną opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które umożliwiają określenie kwoty dopłat do przewozów w podziale na poszczególne kategorie ulg ustawowych.

2. Zmiany w programach kas rejestrujących, uwzględniających zasady określone w ust. 1, wymagają uzyskania pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 53. Operator, który poza świadczeniem usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego prowadzi inną działalność gospodarczą, jest obowiązany do prowadzenia oddzielnej rachunkowości dla usług świadczonych w zakresie publicznego transportu zbiorowego, związanych z wykonywaniem przewozu o charakterze użyteczności publicznej.

DZIAŁ III

Skarga i kary pieniężne

Rozdział 1

Postępowanie skargowe

Art. 54. 1. W przypadku bezpośredniego zawarcia umowy, o którym mowa w art. 20 ust. 1, podmiotowi, który jest lub był zainteresowany zawarciem danej umowy i który doznał szkody lub któremu grozi szkoda w wyniku zarzucanego naruszenia z2-sów prawa wspólnotowego lub ustawy, przysługuje prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

2. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.¹⁵⁾), jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.

Art. 55. 1. Skargę wnosi się do wojewódzkiego sądu administracyjnego właściwego dla organizatora, który zawarł umowę, w terminie 10 dni od dnia, w którym skarżący powziął lub przy zachowaniu należytej staranności mógł powziąć informację o czynności podjętej przez organizatora w sprawie.

2. Od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym pobiera się wpis stały w wysokości określonej w przepisach wydanych na z2-awie art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

3. Skargę do sądu wnosi się za pośrednictwem organizatora, którego czynność jest przedmiotem skargi.

4. Organizator, o którym mowa w ust. 3, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 10 dni od dnia jej wniesienia.

5. Organizator, o którym mowa w ust. 3, może w zakresie swojej właściwości uwzględnić skargę w całości do dnia rozpoczęcia rozprawy.

¹⁵) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 53, poz. 433, Nr 144, poz. 1179, Nr 178, poz. 1375 i Nr 161, poz. 1278.

Art. 56. 1. Sąd nie może orzekać co do zarzutów i wniosków, które nie były zawarte w skardze.

2. Sąd, uwzględniając skargę, uchyla czynności podjęte przez organizatora, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ na wynik postępowania o zawarcie umowy.

3. W przypadku zawarcia umowy sąd, uwzględniając skargę, może odstąpić od uchylenia czynności organizatora podjętych w postępowaniu o zawarcie tej umowy, w uzasadnionych przypadkach, w których uchylenie czynności mogłoby wywołać niewspółmierne negatywne skutki dla interesu publicznego.

4. W przypadku odstąpienia od uchylenia czynności organizatora z 2-yn wskazanych w ust. 3, skarżącemu, który poniósł szkodę w wyniku naruszenia 2-sów ustawy, które miało wpływ na wynik postępowania o zawarcie umowy, przysługuje roszczenie o odszkodowanie na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 57. Sąd rozpoznaje skargę niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

Rozdział 2

Kary pieniężne

¹⁶) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i Nr 228, poz. 1506 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075.

Art. 58. 1. Kto wykonuje regularny przewóz osób, w określonych odstępach czasu i po określonej linii komunikacyjnej w transporcie drogowym, naruszając z-
iązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy, podlega karze pieniężnej w
wysokości określonej w załączniku do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie
drogowym.

2. Nakładanie kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, następuje
w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Art. 59. 1. Kto wykonuje regularny przewóz osób, w określonych odstępach
czasu i po określonej linii komunikacyjnej w transporcie kolejowym, innym szynowym,
linowym, linowo-terenowym, morskim lub w żegludze śródlądowej, bez umowy
o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego albo bez potwier-
dzenia zgłoszenia przewozu, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

2. Operator lub przewoźnik, który:

- 1) nie wystąpił do właściwego organizatora z wnioskiem o zmianę
treści zaświadczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, lub
potwierdzenia, o którym mowa w art. 29 ust. 1, w przypadku
wszelkich zmian dotyczących: oznaczenia przedsiębiorcy, jego
siedziby (miejsca zamieszkania) lub adresu, numeru w rejestrze
przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,
nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania,
- 2) nie zgłosił na piśmie właściwemu organizatorowi zmiany
dotyczącej rozkładu jazdy, nie później niż w terminie z-
wiednio 30 albo 14 dni przed dniem aktualizacji rozkładów jaz-
dy w terminach określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984
r. – Prawo przewozowe,
- 3) nie przekazał organizatorowi, w terminie do dnia 31 marca
każdego roku, informacji o liczbie i sposobie załatwienia skarg
i reklamacji składanych przez pasażerów w związku z realizacją
usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego oraz infor-
macji o liczbie i wysokości przyznanych odszkodowań

– podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

3. Przewoźnik, który nie zwrócił dokumentów, o których mowa w art. 29 ust. 1, organizatorowi, który wydał potwierdzenie zgłoszenia przewozu:

1) niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu potwierdzenia stała się ostateczna, w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 4,

2) wraz z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia potwierdzenia zgłoszenia przewozów, w przypadku, o którym mowa w art. 30 ust. 8 pkt 1

– podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

4. Przewoźnik, który nie poinformował właściwego organizatora o zżyciu wykonywania przewozu we wskazanym przez siebie terminie w przypadku zżycia jego wykonywania, podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 – 4, nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, organizator właściwy ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli.

Art. 60. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58 ust. 1 oraz w art. 59 ust. 1 – 4, stanowią dochód właściwego organizatora, z przeznaczeniem na realizację zadań:

1) wynikających z organizacji publicznego transportu zbiorowego
oraz

2) określonych w art. 16 – w przypadku gdy organizatorem jest gmina.

DZIAŁ IV

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 61. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministra właściwego do spraw transportu, a w odniesieniu do wojewódzkiego, powiatowego albo gminnego regularnego przewozu osób odpowiednio przez wojewodę, starostę, wójta albo burmistrza (prezydenta miasta) – ze względu na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa albo w przypadku klęski żywiołowej,”

b) w pkt 2 uchyla się lit. d;

2) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewoźnik powinien podejmować działania ułatwiające z2-żnym, w szczególności osobom o ograniczonej zdolności ruchowej oraz osobom niepełnosprawnym, korzystanie ze środków transportowych.”;

3) w art. 15 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W odniesieniu do gminnego regularnego przewozu osób oraz przewozów osób i bagażu taksówkami przepisy porządkowe określa rada gminy, a na terenie miasta stołecznego Warszawy – Rada miasta stołecznego Warszawy.

6. W odniesieniu do powiatowego regularnego przewozu osób z2-sy porządkowe określa rada powiatu, a w odniesieniu do wojewódzkiego regularnego przewozu osób – sejmik województwa.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich z2-

talenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

2. Na bilecie, o którym mowa w ust. 1, umieszcza się:
 - 1) nazwę przewoźnika lub organizatora przewozów,
 - 2) relację lub strefę przejazdu,
 - 3) wysokość należności za przejazd,
 - 4) zakres uprawnień pasażera do ulgowego przejazdu.
3. Na bilecie mogą być umieszczane inne informacje, w tym dane osobowe pasażera, jeżeli jest to niezbędne dla przewoźnika lub organizatora w regularnym zżyciu osób.”;

5) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisy ust. 1 – 4 nie dotyczą komunikacji miejskiej.”;

6) w art. 18 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przejazdów odbywanych na podstawie biletów uprawniających do przejazdów wielokrotnych oraz w komunikacji miejskiej.”;

7) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb zatwierdzania rozkładów jazdy,
- 2) treść rozkładów jazdy,
- 3) sposób i terminy ogłaszania oraz aktualizacji rozkładów jazdy,
- 4) warunki ponoszenia kosztów związanych z zamieszczeniem informacji dotyczących rozkładów jazdy oraz podawaniem rozkładów jazdy do publicznej wiadomości

– mając na uwadze zróżnicowanie wysokości kosztów z2-
źników w zależności od ich udziału w przewozach, a
także zróżnicowanie rodzajów środków transportowych
wykorzystywanych w publicznym transporcie
zbiorowym.”;

8) w art. 34a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego
regularnego przewozu osób, przepisy, o których mowa
w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo
sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie –
Rada miasta stołecznego Warszawy.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U.
z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20b pkt 2.”;

2) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

„Art. 20b. Zarządca drogi, o którym mowa w art. 19 ust. 2, jest z2-
iązany:

1) uwzględniać uchwały rady gminy, w których dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców wskazane zostaną wstępne miejsca lokalizacji nowych z2-
anków komunikacyjnych; o ostatecznej lokalizacji takiego przystanku decyduje zarządca drogi, uwzględniając charakter drogi oraz warunki bezpieczeństwa ruchu drogowego;

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326 i Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101, Nr 86, poz. 720 i Nr 168, poz. 1323.

- 2) udostępnić nieodpłatnie gminie na jej wniosek część pasa drogowego w celu budowy, przebudowy i remontu wiat przystankowych lub innych urządzeń służących do obsługi podróży.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 uchyla się ust. 2;

- 2) w art. 1a:

- a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Z uprawnień, o których mowa w art. 1, korzysta się wyłącznie na podstawie dokumentów poświadczających prawo do korzystania z ulg, określonych na podstawie art. 6 ustawy lub przepisów odrębnych, wydanych przez właściwe podmioty.”,

- b) w ust. 4:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieciach i młodzieży niepełnosprawnych – należy przez to rozumieć dzieci i młodzież niepełnosprawne do ukończenia 24 roku życia oraz studentów niepełnosprawnych do ukończenia 26 roku życia;”,

- dodaje się pkt 5 – 9 w brzmieniu:

„5) środkach publicznego transportu zbiorowego – należy przez to rozumieć środki transportu wykorzystywane w transporcie kolejowym lub drogowym, w przewozie o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym;

- 6) studentach – należy przez to rozumieć również zrównanych z nimi w przepisach odrębnych, w zakresie uprawnień do ulg przysługujących studentom, słuchaczy kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych oraz kolegiów pracowników służb społecznych;
- 7) komunikacji zwykłej – należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się we wszystkich miejscowościach usytuowanych na linii komunikacyjnej, której długość nie przekracza 150 km;
- 8) komunikacji przyspieszonej – należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się tylko na z2-órych przystankach wskazanych przez przewoźnika w miejscowościach usytuowanych na linii komunikacyjnej, której długość nie przekracza 200 km;
- 9) komunikacji pospiesznej – należy przez to rozumieć regularny przewóz osób wykonywany w ramach publicznego transportu zbiorowego drogowego, w którym środki transportu zatrzymują się tylko na z2-órych przystankach w miejscowościach lub w z2-órych miejscowościach o znaczeniu węzłowym lub turystycznym usytuowanych na linii komunikacyjnej oraz w miastach powiatowych.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o środkach publicznego transportu zbiorowego, w których przysługuje ulga za przejazd, z wyłączeniem komunikacji miejskiej,

przez środki publicznego transportu zbiorowego należy rozumieć środki określone w ust. 4 pkt 5.”;

3) w art. 1b w ust. 1:

a) uchyla się pkt 4,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osób odbywających podróż w komunikacji międzynarodowej;”;

c) uchyla się pkt 6,

d) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) osób odbywających podróż w komunikacji miejskiej.”;

4) w art. 2:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do ulgi 100 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej, przyspieszonej i pospiesznej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnieni funkcjonariusze Straży Granicznej w czasie wykonywania czynności służbowych związanych z ochroną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej.”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Do ulgi 100 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego jest uprawniony pies przewodnik towarzyszący w podróży osobie niewidomej – na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych biletów dla psa.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do ulgi 95 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego są uprawnieni:

- 1) opiekun towarzyszący w podróży osobie niezdolnej do samodzielnej egzystencji – na podstawie biletów jednorazowych;
- 2) przewodnik towarzyszący w podróży osobie z2-domej – na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych.”,

d) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) dzieci i młodzież niepełnosprawne – na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych;
- 2) jedno z rodziców lub opiekun dzieci i młodzieży niepełnosprawnych – na podstawie biletów jednorazowych.”;

5) art. 3 – 5a otrzymują brzmienie:

„Art. 3. Do dwóch przejazdów w ciągu roku z ulgą 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych są uprawnieni emeryci i renciści.

Art. 4. 1. Do ulgi 49 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej są uprawnione osoby:

- 1) niezdolne do samodzielnej egzystencji – na z2-awie biletów jednorazowych;
- 2) niewidome uznane za niezdolne do samodzielnej egzystencji – na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych, z wyjątkiem osób, o których mowa w art. 2 ust. 7.

2. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach innych niż osobowe oraz autobusowego w komunikacji przyspieszonej i pospiesznej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby wymienione w ust. 1 pkt 1.
3. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego oraz autobusowego, na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych, są uprawnione osoby z2-dome:
 - 1) posiadające orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy, umiarkowany stopień niepełnosprawności bądź inwalidztwo II grupy, w tym cywilne z2-dome ofiary działań wojennych;
 - 2) dzieci i młodzież do ukończenia 16 roku życia, z2-łnosprawni z powodu stanu narządu wzroku, z2-rzystający z ulgi, o której mowa w art. 2 ust. 5 pkt 1.
4. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione dzieci w wieku powyżej 4 lat do rozpoczęcia z2-wania obowiązkowego rocznego przygotowania s2-kolnego.
5. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na z2-awie biletów jednorazowych, są uprawnieni posiadacze ważnej Karty Polaka.

Art. 5. 1. Do ulgi 49 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych i pospiesznych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów miesięcznych imiennych, są uprawnione z2-ępujące osoby:

- 1) dzieci i młodzież w okresie od rozpoczęcia z2-wania obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego do ukończenia gimnazjum, szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej – publicznej lub niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej, nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia;
 - 2) studenci, nie dłużej niż do ukończenia 26 roku życia.
2. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, pospiesznych i ekspresowych, na z2-awie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby, o których mowa w ust. 1.
3. Do ulg, o których mowa w ust. 1 i 2, są uprawnione również dzieci i młodzież, nie dłużej niż do ukończenia 24 roku życia, będące:
- 1) obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej,
 - 2) członkami rodzin obywateli państw członkowskich, o których mowa w pkt 1,

3) osobami, o których mowa w art. 94a ust. 2 pkt 6 i 8 – 11 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾)

– mające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uczęszczające do szkół przy przedstawicielstwach dyplomatycznych innych państw w Polsce.

4. Do ulgi 37 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych, na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych, oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, na podstawie biletów miesięcznych imiennych, są uprawnione następujące osoby:

1) nauczyciele szkół podstawowych, gimnazjów, szkół ponadpodstawowych i ponadgimnazjalnych – publicznych lub niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych;

2) nauczyciele akademicy.

5. Do ulgi, o której mowa w ust. 4, są uprawnieni również nauczyciele będący:

1) obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej,

2) członkami rodzin obywateli państw członkowskich, o których mowa w pkt 1,

3) osobami, o których mowa w art. 94a ust. 2 pkt 6 i 8 – 11 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o sys-

temie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾)

– mający miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zatrudnieni w szkołach przy przedstawicielstwach dyplomatycznych innych państw w Polsce.

Art. 5a. W przypadku nabywania przez gminę biletów miesięcznych dla dzieci w celu wykonania zjazdu określonego w art. 14a ust. 3 i 4 oraz w art. 17 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty uwzględnia się ulgi, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 1 i art. 5 ust. 1 pkt 1.”;

6) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów osób i psów z-dników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 2b, 3, 5 i 7 oraz art. 3 – 5, uwzględniając zakres posiadanych uprawnień do korzystania z ulgowych przejazdów tych osób;

2) wzór dokumentu dla osób, o których mowa w art. 2 ust. 5 pkt 2 i art. 3, uwzględniając zakres danych niezbędnych do ich wydania.”;

7) w art. 7 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepis ust. 1 nie dotyczy osób, których uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego reguluje.”;

8) w art. 8a uchyla się ust. 1a – 6;

9) uchyla się art. 8b.

Art. 64. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) utrzymują czystość i porządek na przystankach komunikacyjnych, których właścicielem jest gmina lub które są położone na jej terenie przy drogach publicznych bez względu na kategorię tych dróg;”;

2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprzątnięcie i pozbycie się błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z wydzielonych krawężnikiem lub oznakowaniem poziomym torowisk pojazdów szynowych, znajdujących się na terenie gminy, należy do obowiązków przedsiębiorców użytkujących te torowiska.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 11 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola publicznego transportu zbiorowego – w zakresie określonym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. Nr ..., poz. ...),”.

Art. 66. W ustawie z dnia 20 grudnia 1997 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042, z 2008 r. Nr 223, poz. 1464 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 666 i Nr 92, poz. 753.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 130, poz. 1190, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 97, poz. 803.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 106, poz. 679 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 i Nr 199, poz. 1937, z 2008 r. Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i 101 i Nr 157, poz. 1241.

„1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą powierzać wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym z2- adającym osobowości prawnej, w drodze umowy na zasadach ogólnych – z uwzględnieniem przepisów o finansach publicznych lub, odpowiednio, przepisów o partnerstwie publiczno-prywatnym, przepisów o koncesji na roboty budowlane lub usługi, z2- sów o zamówieniach publicznych, przepisów o publicznym transporcie zbiorowym oraz przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.²¹⁾) w art. 8:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rada gminy może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy.

2. Rada powiatu może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej na terenie powiatu.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Sejmik województwa może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej na terenie województwa.”.

² ¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 118, poz. 989.

Art. 68. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) międzynarodowy przewóz regularny – publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych odstępach czasu i określonymi trasami, podczas którego następuje przekroczenie granicy Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) uchyla się pkt 7a;

2) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego w ramach spółki cywilnej wymaga uzyskania licencji przez każdego z jej wspólników.”;

3) w art. 18 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Wykonywanie:

1) przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym – wymaga zezwolenia wydanego, w zależności od zasięgu tych przewozów, odpowiednio przez:

a) wójta, burmistrza albo prezydenta miasta – na wykonywanie przewozów na obszarze gminy (miasta),

b) burmistrza albo prezydenta miasta, któremu powierzono realizację zadań w zakresie przewozów – na wykonywanie przewozów na obszarze objętym porozumieniem,

c) zarząd związku międzygminnego – na linii komunikacyjnej lub sieci komunikacyjnej na obszarze gmin tworzących związek międzygminny,

d) prezydenta miasta na prawach powiatu, w uzgodnieniu z właściwym starostą ze względu na planowany zasięg

przewozów – na wykonywanie przewozów na obszarze miasta i sąsiedniego powiatu,

- e) starostę, w uzgodnieniu z wójtami, burmistrzami lub prezydentami miast właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów – na wykonywanie przewozów na obszarze powiatu, z wyłączeniem przewozów określonych w lit. a – d,
 - f) marszałka województwa, w uzgodnieniu ze starostami właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów – na wykonywanie przewozów wykraczających poza obszar jednego powiatu, jednakże przewozów wykraczających poza obszar województwa,
 - g) marszałka województwa właściwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, w uzgodnieniu z marszałkami województw właściwymi ze względu na planowany zasięg przewozów – na wykonywanie przewozów wykraczających poza obszar jednego województwa;
- 2) międzynarodowego przewozu regularnego i regularnego przewozu specjalnego w międzynarodowym transporcie drogowym wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu.

1a. Nie wymaga uzyskania zezwolenia:

- 1) tymczasowe wykonywanie przewozów osób w zjedku klęsk żywiołowych lub wystąpienia zakłóceń w przewozach wykonywanych przez podmioty innych gałęzi niż transport drogowy;
- 2) wykonywanie przewozów regularnych specjalnych organizowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego w krajowym transporcie drogowym – o ile w

środkach transportu znajduje się dokument stwierdzający uprawnienie do ich wykonywania.”;

4) uchyla się art. 18a i 18b;

5) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 5 lat – na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych lub międzynarodowych przewozów regularnych;”;

6) w art. 22 uchyla się ust. 1 i 1a;

7) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić wydania zezwolenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego specjalnego, w przypadku gdy:

1) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji;

2) wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.”;

8) w art. 41 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania zezwolenia, zmiany zezwolenia, przedłużenia ważności zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia, wydania wtórnik zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego, przewozu okazjonalnego lub międzynarodowego przewozu regularnego;”;

9) w art. 50:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dokumentów związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego;”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumentów przewozowych określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe, a także dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 1;”;

10) w art. 80:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ewidencji gromadzi się:

1) dane o przedsiębiorcach oraz o kierowcach:

- a) imię i nazwisko lub oznaczenie przedsiębiorcy,
- b) imię i nazwisko kierowcy,
- c) adres zamieszkania lub siedzibę przedsiębiorcy oraz adres zamieszkania kierowcy,
- d) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej tego numeru – nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu, który wydał ten dokument,
- e) numer identyfikacji statystycznej REGON,
- f) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej;

2) informacje dotyczące uprawnienia do wykonywania przewozów:

- a) rodzaj, zakres oraz datę uzyskania uprawnienia,
- b) numer uprawnienia,
- c) nazwę organu, który wydał uprawnienie;

3) informacje dotyczące stwierdzonych naruszeń, o których mowa w art. 92 i 92a;

4) informacje o przeprowadzonych kontrolach, w trakcie których nie stwierdzono naruszeń, o których mowa w art. 92 i 92a.”,

b) uchyla się ust. 2a,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Główny Inspektor udostępnia zainteresowanym organom uprawnionym do wydawania licencji, zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych, z2-iadczeń na wykonywanie przewozów drogowych na potrzeby własne, zaświadczeń na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego lub potwierdzeń zgłoszenia z2-zu, o których mowa w przepisach o publicznym transporcie zbiorowym, dane i informacje, o których mowa w ust. 2, dotyczące naruszeń dokonanych na obszarze właściwości tych organów lub naruszeń dokonanych przez przewoźników, którym organy te wydały dokumenty.”;

11) w art. 83 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 1 pkt 1 oraz art. 33 ust. 8, są obowiązane przedstawiać ministrowi właściwemu do spraw transportu, co najmniej dwa razy w roku, w terminach do dnia 15 stycznia oraz do dnia 15 lipca, informacje dotyczące liczby i zakresu udzielonych licencji, zezwoleń i zaświadczeń na przewozy drogowe na potrzeby własne oraz liczby wypisów z tych dokumentów, a także liczby licencji w zakresie pośrednictwa przy z2-zie rzeczy.”;

12) w art. 87 w ust. 1 w pkt 2:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przy wykonywaniu przewozu regularnego specjalnego i międzynarodowego przewozu regularnego – z2-wiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z aktualnym rozkładem jazdy i formularz jazdy, jeżeli są one wymagane;”

b) dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) dokumenty wymagane w publicznym transporcie zbiorowym;”

13) w art. 89 w ust. 1:

a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) upoważnieni pracownicy właściwego organu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 – w odniesieniu do przewozów regularnych specjalnych i międzynarodowych z2-zów regularnych;”

b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) strażnicy straży gminnych – w odniesieniu do publicznego transportu zbiorowego.”

14) w art. 92 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) o publicznym transporcie zbiorowym;”

15) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Kto, będąc przedsiębiorcą:

1) nie zgłasza na piśmie organowi, który udzielił licencji, wszelkich zmian danych, o których mowa w art. 8 ust. 2 ustawy, w terminie 14 dni od dnia ich powstania,

2) nie zwraca licencji lub wypisów z licencji organowi, który udzielił licencji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna

– podlega karze pieniężnej w wysokości 1 000 zł.

2. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawach udzielenia licencji.
3. Od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do organu z2-ego w stosunku do organu, który karę nałożył, w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy tej decyzji.
4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód organu właściwego w sprawach udzielenia licencji.”;

16) uchyla się rozdział 11a „Przepisy karne”;

17) w załączniku do ustawy, w tabeli, po lp. 2.9 dodaje się lp. 2a w brzmieniu:

„2a.	WYKONYWANIE PRZEWOZU DROGOWEGO Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PUBLICZNEGO TRANSPORTU ZBIOROWEGO	
2a.1.	Wykonywanie regularnego przewozu osób bez wymaganego zaświadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzenia zgłoszenia z2-zu w publicznym transporcie zbiorowym	6.000
2a.2.	Wykonywanie regularnego przewozu osób przez podmiot posiadający zaświadczenie na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzenie zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym, bez obowiązującego rozkładu jazdy	2.000
2a.3.	Wykonywanie regularnego przewozu osób z naruszeniem warunków określonych w zaświadczeniu na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego albo potwierdzeniu zgłoszenia przewozu w publicznym transporcie zbiorowym, dotyczących: 1. dni 2. godzin odjazdu i przyjazdu 3. ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	2.000 500 3.000”

Art. 69. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się pkt 19 i 20;
- 2) w art. 9 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) przystąpi do spółki wojewódzkich przewozów pasażerskich, która przejmie, w celu dalszej eksploatacji, przewidzianą do likwidacji linię kolejową lub odcinek linii kolejowej, jako wkład niepieniężny.”;
- 3) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Z obowiązku uzyskania autoryzacji bezpieczeństwa zwolnieni są zarządcy, których linie kolejowe są funkcjonalnie zdzielone od reszty systemu kolejowego i przeznaczone do prowadzenia pasażerskich przewozów aglomeracyjnych i wojewódzkich przewozów pasażerskich w rozumieniu przepisów o publicznym transporcie zbiorowym oraz zarządcy prywatnej infrastruktury kolejowej, która jest wyłącznie użytkowana przez właścicieli do prowadzenia własnych przewozów towarowych.”;
- 4) w art. 25u ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Przepisy Umowy zbiorowej, o której mowa w ust. 1, stosuje się również do czasu pracy pracowników kolei wykonujących interoperacyjne usługi transgraniczne w ramach transgranicznych przewozów pasażerskich, transgranicznych przewozów towarowych w odległości nie większej niż 15 kilometrów od granicy oraz przewozów między granicznymi stacjami kolejowymi: Rzepin, Tuplice, Zebrzydowice.
 3. Przez transgraniczne przewozy pasażerskie, o których mowa w ust. 2, rozumie się wojewódzkie przewozy pasażerskie, o których mowa w przepisach o publicznym transporcie zbiorowym realizowane w strefie transgranicznej.”;
- 5) w art. 30:
 - a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Zarządca dokonuje przydziału tras pociągów, o których mowa w ust. 2b, z uwzględnieniem pierwszeństwa połączeń międzywojewódzkich i wynikającej z interesu podróźnych potrzeby skoordynowania z nimi wojewódzkich przewozów pasażerskich, w rozumieniu przepisów o publicznym transporcie zbiorowym.”,

b) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie ze względu na konieczność uwzględnienia zmian wojewódzkich rozkładów jazdy dla przewozu osób, zmiana rozkładu jazdy pociągów następuje o północy w drugą sobotę czerwca. Zarządcy mogą uzgodnić inne daty; w przypadku gdy może to naruszyć ruch międzynarodowy, informują o tym organy krajowe właściwe w sprawie kontroli granicznej i kontroli celnej oraz Komisję Europejską.”;

6) w art. 33:

a) uchyla się ust. 4a,

b) po ust. 4c dodaje się ust. 4d w brzmieniu:

„4d. Zarządca może stosować minimalną stawkę jednostkową opłaty podstawowej. Minimalną stawkę stosuje się na jednakowych zasadach wobec wszystkich przewoźników kolejowych osób za korzystanie z infrastruktury kolejowej związane z działalnością wykonywaną zgodnie z umową o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, o której mowa w przepisach o publicznym transporcie zbiorowym.”,

c) uchyla się ust. 5c,

d) po ust. 5c dodaje się ust. 5d w brzmieniu:

„5d. Wzrost stawek jednostkowych opłaty podstawowej dla kolejowych przewozów osób wykonywanych na z2-awie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego

transportu zbiorowego, zgodnie z przepisami o publicznym transporcie zbiorowym, w okresie obowiązywania rozkładu jazdy pociągów, o którym mowa w art. 30 ust. 5, nie może przekraczać planowanego poziomu wskaźnika inflacji przyjętego w projekcie ustawy budżetowej na dany rok.”;

7) uchyla się art. 39 – 40a.

Art. 70. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁹⁾) w art. 91 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, inne niż cena obowiązkowe kryteria oceny ofert w odniesieniu do z2-
órych rodzajów zamówień publicznych, kierując się potrzebą wdrożenia przepisów prawa Unii Europejskiej oraz mając na względzie szczególny charakter lub cel zamówienia publicznego.”.

Art. 71. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z późn. zm.²²⁾) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przewóz regularny – międzynarodowy przewóz regularny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.²⁾) oraz publiczny transport zbiorowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 72. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o „przewoźniku”, rozumie się przez to również operatora publicznego transportu zbiorowego.

² ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1497, z 2007 r. Nr 99, poz. 661 i Nr 192, poz. 1381 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 670.

DZIAŁ V

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 73. Podmioty prowadzące działalność w zakresie regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej mogą ją nadal wykonywać na podstawie posiadanych uprawnień, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Art. 74. 1. Działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób może być podejmowana i wykonywana na podstawie przepisów dotychczasowych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r. w krajowym transporcie drogowym, kolejowym, innym szynowym, linowym, linowo-terenowym, morskim i w żegludze śródlądowej.

2. Zezwolenia na podejmowanie i wykonywanie działalności w zakresie krajowego regularnego przewozu osób w transporcie drogowym mogą być wydawane na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

3. Organ właściwy w sprawach zezwoleń na wykonywanie krajowych regularnych przewozów osób w transporcie drogowym w okresie, o którym mowa w ust. 2, może odmówić wydania nowego zezwolenia, zmiany zezwolenia lub przedłużenia zezwolenia, jeżeli w uchwalonym planie transportowym na usługę objętą zezwoleniem została podpisana umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego z operatorem publicznego transportu zbiorowego.

4. Do umów, na podstawie których może być wykonywana dotychczasowa działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób, stosuje się przepisy art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

Art. 75. Postanowienia umów ramowych o świadczenie usług publicznych zrytualnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązują przez okres, na który zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Art. 76. Do dnia 31 grudnia 2014 r. na sfinansowanie utraconych przychodów z tytułu stosowania ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w transporcie kolejowym operatorowi przysługuje rekompensata, o której mowa w art. 51 ust. 1, w postaci dotacji przedmiotowej z budżetu państwa.

Art. 77. Operator publicznego transportu zbiorowego wykonujący przewozy w transporcie kolejowym stosuje kasy rejestrujące, o których mowa w art. 52 ust. 1, od dnia 1 stycznia 2015 r.

Art. 78. Organizator publicznego transportu zbiorowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, jest obowiązany wydać zaświadczenie oraz wypis z zaświadczenia na wykonywanie publicznego transportu zbiorowego, o ile jest wymagany, podmiotowi, który zawarł umowę, o której mowa w art. 74 ust. 4 oraz w art. 75.

Art. 79. Rozkłady jazdy uzgodnione przed dniem wejścia w życie ustawy z2-owują ważność przez okres, którego dotyczą, albo do czasu wprowadzenia w nich zmian przez przewoźnika.

Art. 80. 1. Rozporządzenie ministra właściwego do spraw transportu określające pierwszy plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego powinno zostać wydane w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Pierwsze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego powinny zostać uchwalone przez właściwe:

- 1) sejmiki województw – w terminie 2 lat,
 - 2) rady powiatów – w terminie 3 lat,
 - 3) rady gmin – w terminie 4 lat
- od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadku istniejących w dniu wejścia w życie ustawy związków powiatów i związków międzygminnych, zgromadzenia tych związków powinny uchwalić pierwsze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego odpowiednio w terminach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

4. W przypadku związków powiatów i związków międzygminnych utworzonych po dniu wejścia w życie ustawy, zgromadzenia tych związków uchwalą pierwsze plany zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego odpowiednio w terminach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, od dnia utworzenia tych związków.

Art. 81. 1. Przedsiębiorca może dokonać zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu w zakresie publicznego transportu zbiorowego do organizatora publicznego transportu zbiorowego, właściwego w zależności od zasięgu przewozów, od dnia 1 lipca 2014 r.

2. Potwierdzenie zgłoszenia przewozu wydane na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, uprawnia przedsiębiorcę do wykonywania przewozu w ramach publicznego transportu zbiorowego na określonej w tym potwierdzeniu linii komunikacyjnej po dniu 31 grudnia 2014 r.

Art. 82. 1. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 43 ustawy, zostaną przekazane w terminie do dnia 31 marca 2011 r.

2. Pierwsze informacje, o których mowa w art. 44 ust. 1 i 2, zostaną przekazane w terminie odpowiednio do dnia 31 stycznia 2011 r. i do dnia 31 marca 2011 r.

Art. 83. 1. W terminie do dnia 31 grudnia 2014 r. podmioty prowadzące działalność w zakresie krajowego regularnego przewozu osób są obowiązane uwzględniać uprawnienia pasażerów do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego w transporcie drogowym i kolejowym, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, finansowanie ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego odbywa się na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

3. Umowy określające zasady przekazywania przewoźnikom dopłat do utraconych przychodów z tytułu stosowania ulg ustawowych, zawarte na podstawie art. 8a ust. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują ważność przez okres, na który zostały zawarte, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2014 r.

Art. 84. W terminie do dnia 31 maja 2015 r. minister właściwy do spraw transportu przekaze Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007.

Art. 85. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 34 ustawy, o której mowa w art. 61, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ustawy, o której mowa w art. 61, w brzmieniu z tym niniejszą ustawą,
 - 2) art. 6 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 63, w brzmieniu z tym niniejszą ustawą
- nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 86. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 23 ust. 3 pkt 17, art. 41 ust. 1 pkt 11 oraz art. 70, które wchodzi w życie z dniem 4 grudnia 2010 r.;
- 2) art. 27 – 32, art. 34 – 37, art. 63 pkt 8 i 9, art. 68 pkt 1 lit. a, pkt 2 – 8, pkt 12 lit. a i pkt 13 lit. a oraz art. 69 pkt 1 lit. b, pkt 6

lit. a i c oraz pkt 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

11/02/BS